

[Bækgaard.]

Selve lærermangelen har de forskellige ordførere været inde på og talt om, hvordan den skal afhjælpes. På længere sigt er der slået til lyd for oprettelse af flere seminarier. Ved første behandling omtalte jeg et seminarium, hvor man prøver på at nøjes med 3 måneder i præparandklassen. Hvordan ser den højtærede minister på det? Er der en udvej dér ved at gøre seminarieundervisningen kortere?

På kortere sigt må det absolut være faglærervejen, vi slår ind på, og dér vil jeg gerne spørge den højtærede minister: hvordan ligger det med hensyn til, som det omtales i dagspressen, at slå til lyd for, at f. eks. religionsundervisningen bliver overtaget af vore præster? Er der i det hele taget rettet henvendelse til præsterne, om de vil med i et samarbejde her? Jeg kan også tage et andet fag, gymnastik; er der rettet henvendelse til vore forskellige delingsførere, om de eventuelt vil overtage denne undervisning? Jeg tror, det er noget, der kunne medvirke til, at den akutte lærermangel blev mindre følelig. Jeg kunne i denne forbindelse fristes til at spørge: er der megen snakken og meget lidt alvor bag det hele? Er det sådan, at lærerne er klar over ved arbejdsbordet, at der kan være tale om en økonomisk fordel? For så er vi næsten ved det, det ærede medlem hr. K. B. Andersen talte om med henblik på et andet æret medlem — det var for resten rart at vide, hvem det var — der havde talt om den 32 timers arbejdsuge. Er der noget dér? Bliver der arbejdet energisk, eller hvordan er det med det?

Mit parti er velvilligt stemt over for forslaget og vil gerne stemme for det.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Det ærede medlem hr. K. B. Andersen var inde på nogle betragtninger over det øjeblikkelige lærerbehov. I henhold til bemærkningerne, der fulgte med lovforslaget, var antallet af ledige stillinger pr. 15. august 1961 ca. 4 200, men det blev oplyst i be-

mærkningerne, at der i et vist omfang i dette tal var taget hensyn til nedsættelsen af lærernes pligtige timetal fra 36 til 32. Det har nu vist sig ved en undersøgelse, at det tal af embeder, der indgår i denne opgørelse, som altså er nået op på 4 200 embeder, er på 900. Da man ved, at en nedsættelse fra 36 til 32 ugentlige timer i alt for hele landets vedkommende vil kræve ca. 2 500 nye embeder, er der altså yderligere 1 600 embeder at føje til de 4 200. Men hertil kommer så et antal embeder — som jeg ikke har tallet på, men som jeg vil tro ligger et sted omkring 700 — der er skjult derved, at der rundt omkring i kommunerne på frivilligt grundlag og i henhold til et cirkulære, der er udsendt fra undervisningsministeriet, er sket en nedsættelse af timetallet. Jeg vil altså tro, at det tal på ledige embeder, som det ærede medlem hr. K. B. Andersen var inde på, er noget for højt.

Jeg forstår godt den kritik, det ærede medlem fremførte over for lærerbehovsudvalget, men jeg vil gerne have lov til med et enkelt eksempel at vise, hvor svært det er at få et indblik i, hvor mange lærere der virkelig skal bruges.

I foråret 1959 rettede jeg i min egenskab af statsskolekonsulent en forespørgsel til amtsskolekonsulenterne og til byernes skoleledere og bad dem om at meddele, hvor mange ledige embeder der ville være at oprette fra begyndelsen af skoleåret, august 1959. Da vi gjorde tallet op på basis af de svar, vi fik, viste det sig, at det beløb sig til ca. 450, men da vi var kommet på den anden side august 1959, viste det sig, at der var normeret 1 300 embeder eller deromkring. Dette viser, at selv de mennesker, der sidder og arbejder med problemerne og har direkte adgang til alle oplysninger, kan have meget svært ved at klarlægge situationen med hensyn til dette spørgsmål.

Jeg sagde ved første behandling, at vi ikke må glemme, at folkeskolen er den kommunale skole, og at mange af de beslutninger, der er afgørende for, hvor stort et